

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/1620**od 13. srpnja 2018.****o izmjeni Delegirane uredbe (EU) 2015/61 o dopuni Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost kreditnih institucija****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 460.,

budući da:

- (1) Delegiranu uredbu Komisije (EU) 2015/61 ⁽²⁾ trebalo bi izmijeniti radi bolje usklađenosti s međunarodnim standardima te kako bi se kreditnim institucijama omogućila veća učinkovitost pri upravljanju likvidnošću.
- (2) Konkretno, kako bi se na odgovarajući način uzele u obzir djelatnosti koje provode kreditne institucije koje posluju izvan Unije, trebalo bi primijeniti izuzeće na svaki zahtjev za minimalnu veličinu izdanja koji se primjenjuje na likvidnu imovinu koju drži društvo kći u trećoj zemlji tako da se ta imovina može priznati za potrebe konsolidacije. Inače bi se zbog toga mogao stvoriti manjak likvidne imovine za matičnu instituciju na konsolidiranoj razini jer bi likvidnosni zahtjev koji proizlazi od društva kćeri u trećoj zemlji bio uključen u konsolidirani likvidnosni zahtjev, a imovina koju to društvo kći drži za ispunjavanje tog likvidnosnog zahtjeva u toj trećoj zemlji bila bi isključena iz konsolidiranog likvidnosnog zahtjeva. Međutim, imovina koju društvo kći drži u trećoj zemlji trebala bi se priznati samo do razine neto likvidnosnih odljeva u razdoblju stresa u istoj valuti u kojoj je izražena imovina i koji proizlaze iz istog društva kćeri. Nadalje, kao i sva druga imovina treće zemlje, ta imovina trebala bi se priznavati samo ako se smatra likvidnom imovinom na temelju nacionalnog prava predmetne treće zemlje.
- (3) Uzima se u obzir da središnje banke mogu osigurati likvidnost u vlastitoj valuti i da je kreditni rejting središnjih banaka manje relevantan za potrebe likvidnosti nego za potrebe solventnosti. Zbog navedenoga te kako bi se pravila iz Delegirane uredbe (EU) 2015/61 bolje uskladila s međunarodnim standardima i kako bi se kreditnim institucijama koje posluju na međunarodnoj razini jamčili jednaki uvjeti, rezerve koje društvo kći ili podružnica kreditne institucije Unije u trećoj zemlji drži u središnjoj banci treće zemlje kojoj odabrana vanjska institucija za procjenu kreditnog rizika nije dodijelila kreditnu procjenu 1. stupnja kreditne kvalitete trebale bi se smatrati likvidnom imovinom prvog stupnja ako su ispunjeni određeni uvjeti. Konkretno, te bi rezerve trebale biti prihvatljive ako kreditna institucija smije povući te rezerve u razdobljima stresa i ako su uvjeti takvog povlačenja određeni ugovorom između nadzornog tijela te treće zemlje i središnje banke u kojoj se drže rezerve ili primjenjivim propisima treće zemlje. Međutim, te bi se rezerve mogle priznati kao imovina prvog stupnja za pokrivanje neto likvidnosnih odljeva u razdoblju stresa u istoj valuti u kojoj su te rezerve izražene.
- (4) Primjereno je uzeti u obzir Uredbu (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾. Ta uredba sadržava kriterije na temelju kojih se određuje može li se za određenu sekuritizaciju upotrijebiti oznaka jednostavna, transparentna i standardizirana (STS) sekuritizacija. Budući da se tim kriterijima jamči visoka kvaliteta STS sekuritizacija, oni bi se trebali primjenjivati za određivanje sekuritizacija koje se smatraju visokokvalitetnom likvidnom imovinom za izračun zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost. Sekuritizacije bi stoga trebale biti

⁽¹⁾ SL L 176, 27.6.2013., str. 1.

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 od 10. listopada 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost kreditnih institucija (SL L 11, 17.1.2015., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi specifičnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju te o izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ i 2011/61/EU te uredaba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/2012 (SL L 347, 28.12.2017., str. 35.).

prihvatljive kao imovina 2.B stupnja za potrebe Delegirane uredbe (EU) 2015/61 ako ispunjavaju sve zahtjeve utvrđene u Uredbi (EU) 2017/2402, uz one kriterije koji su već utvrđeni u Delegiranoj uredbi (EU) 2015/61 i koji su specifični za njihova obilježja likvidnosti.

- (5) Provedba Delegirane uredbe (EU) 2015/61 ne bi trebala ometati učinkovit prijenos monetarne politike na gospodarstvo. Može se očekivati da će se transakcije s ESB-om ili središnjom bankom države članice u uvjetima velikog stresa obnoviti. Stoga bi nadležnim tijelima trebalo omogućiti da primijene izuzeće od mehanizma realizacije transakcije za izračun zaštitnog sloja likvidnosti u slučaju osiguranih transakcija s ESB-om ili središnjom bankom države članice ako transakcije uključuju visokokvalitetnu likvidnu imovinu na najmanje jednom dijelu transakcije i dospijevaju u sljedećih 30 kalendarskih dana. Međutim, prije nego što odobre primjenu izuzeća, nadležna tijela trebala bi imati obvezu savjetovati se sa središnjom bankom koja je druga ugovorna strana u transakciji te sa ESB-om ako je središnja banka članica Eurosustava. Nadalje, primjena izuzeća trebala bi podlijegati odgovarajućim zaštitnim mjerama kako bi se izbjegle eventualne mogućnosti regulatorne arbitraže ili negativni poticaji za kreditne institucije. U konačnici, kako bi se pravila Unije bolje uskladila s međunarodnim standardom koji je utvrdio Bazelski odbor za nadzor banaka, kolateral koji je primljen kroz transakcije izvedenicama trebalo bi ukloniti iz mehanizma realizacije transakcija.
- (6) Osim toga, tretman stopa priljeva i odljeva za repo ugovore, obratne repo ugovore i ugovore o razmjeni kolaterala trebalo bi u potpunosti uskladiti s pristupom iz međunarodnog standarda za koeficijent likvidne pokrivenosti koji je utvrdio Bazelski odbor za nadzor banaka („BCBS”). Konkretno, izračun odljeva novca trebao bi biti izravno povezan sa stopom produljenja transakcije (usklađeno s korektivnim faktorom za dani kolateral koji se primjenjuje na obvezu u novcu, kao u standardu BCBS-a), a ne s likvidnosnom vrijednošću odnosno kolaterala.
- (7) Zbog postojanja različitih tumačenja važno je pojasniti različite odredbe Delegirane uredbe (EU) 2015/61, osobito one koje se odnose na ispunjenje zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost; prihvatljivost u zaštitnom sloju imovine uključene u skup dostupan za dobivanje financiranja u okviru neobvezujuće kreditne linije kojim upravlja središnja banka, CIU-ova te depozita i drugih izvora financiranja u mrežama zadruga i institucionalnim sustavima zaštite; izračun dodatnih likvidnosnih odljeva za druge proizvode i usluge; odobravanje povlaštenog tretmana kreditnih i likvidnosnih linija unutar grupe; tretman kratke pozicije i priznavanje novčanih potraživanja iz naslova vrijednosnih papira koja dospijevaju u sljedećih 30 kalendarskih dana.
- (8) Delegiranu uredbu (EU) 2015/61 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Delegirana uredba (EU) 2015/61 mijenja se kako slijedi:

- (1) U članku 2. stavku 3. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) imovina iz treće zemlje koju drže društva kćeri u trećoj zemlji može se priznati kao likvidna imovina za potrebe konsolidacije ako je ona priznata kao likvidna imovina prema nacionalnom pravu treće zemlje koja utvrđuje zahtjev za likvidnosnu pokrivenost i ako ispunjava jedan od sljedećih uvjeta:

- i. imovina ispunjava sve zahtjeve utvrđene u glavi II. ove Uredbe;
- ii. imovina ne ispunjava poseban zahtjev utvrđen u glavi II. ove Uredbe koji se odnosi na njezinu veličinu izdanja, ali ispunjava sve ostale zahtjeve utvrđene u toj glavi.

Imovina koja se priznaje na temelju podtočke ii. može se priznati samo do iznosa neto likvidnosnih odljeva u razdoblju stresa u određenoj valuti u kojoj su izraženi i koji proizlaze iz istog društva kćeri;”;

- (2) Članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) točke 8. i 9. brišu se;

(b) točka 11. zamjenjuje se sljedećim:

„11. „stres” znači iznenadno ili ozbiljno pogoršanje solventnosti ili likvidnosne pozicije kreditne institucije zbog promjena tržišnih uvjeta ili idiosinkrastičnih čimbenika što dovodi do znatnog rizika da kreditna institucija neće moći ispuniti obveze koje joj dospijevaju u sljedećih 30 kalendarskih dana;”;

(3) Članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Kreditne institucije izračunavaju i prate svoj koeficijent likvidnosne pokrivenosti u izvještajnoj valuti za sve stavke neovisno o valuti u kojoj su izražene.

Osim toga, kreditne institucije odvojeno izračunavaju i prate svoj koeficijent likvidnosne pokrivenosti za određene stavke kako slijedi:

- (a) za stavke na koje se primjenjuje zahtjev za odvojeno izvješćivanje u valuti koja nije izvještajna valuta u skladu s člankom 415. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, kreditne institucije odvojeno izračunavaju i prate svoj koeficijent likvidnosne pokrivenosti u toj drugoj valuti;
- (b) za stavke izražene u izvještajnoj valuti pri čemu ukupni iznos obveza izražen u valuti koja nije izvještajna valuta iznosi ili premašuje 5 % ukupnih obveza kreditne institucije, ne uzimajući u obzir regulatorni kapital i izvanbilančne stavke, kreditne institucije odvojeno izračunavaju i prate svoj koeficijent likvidnosne pokrivenosti u izvještajnoj valuti.

Kreditne institucije izvješćuju svoje nadležno tijelo o koeficijentu likvidnosne pokrivenosti u skladu s Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 680/2014.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak 6.:

„6. Kreditne institucije ne smiju dvostruko računati likvidnu imovinu, priljeve i odljeve.”;

(4) Članak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Imovina je vlasništvo, pravo ili udjel koji drži kreditna institucija ili koja je dio skupa kako je navedeno u točki (a) i koja je neopterećena. U tu se svrhu smatra da je imovina neopterećena ako ne podliježe nikakvom pravnom, ugovornom, regulatornom ili drugom ograničenju koje kreditnoj instituciji onemogućuje unovčavanje, prodaju, prijenos, ustupanje imovine ili općenito raspolaganje njome izravnom prodajom na tržištu ili repo ugovorom u sljedećih 30 kalendarskih dana. Sljedeća imovina smatra se neopterećenom:

- (a) imovina koja je dio skupa i koja je dostupna za trenutačnu uporabu kao kolateral za dobivanje dodatnog izvora financiranja u okviru obvezujuće ili, ako skupom upravlja središnja banka, neobvezujuće kreditne linije čije financiranje još nije izvršeno, a koja stoji na raspolaganju kreditnoj instituciji. Ova točka uključuje imovinu koju je kreditna institucija deponirala kod središnje institucije u mreži zadruga ili institucionalnom sustavu zaštite. Kreditne institucije pretpostavljaju da je imovina u skupu opterećena rastućim redoslijedom likvidnosti na temelju klasifikacije likvidnosti iz poglavlja 2., počevši s imovinom koja nije prihvatljiva za zaštitni sloj likvidnosti;
- (b) imovina koju je kreditna institucija primila kao kolateral za potrebe smanjenja kreditnog rizika u obratnim repo transakcijama ili transakcijama financiranja vrijednosnih papira i kojom kreditna institucija može raspolagati.”;

(b) stavak 4. mijenja se kako slijedi:

i. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) druga kreditna institucija, osim ako je ispunjen jedan ili više sljedećih uvjeta:

- i. izdavatelj je subjekt javnog sektora iz članka 10. stavka 1. točke (c) ili iz članka 11. stavka 1. točaka (a) ili (b);
- ii. imovina je pokrivena obveznicom iz članka 10. stavka 1. točke (f) ili članka 11. stavka 1. točaka (c) ili (d) ili članka 12. stavka 1. točke (e);
- iii. imovina pripada kategoriji opisanoj u članku 10. stavku 1. točki (e);”;

ii. točka (g) zamjenjuje se sljedećim:

„(g) bilo koji drugi subjekt koji kao svoju osnovnu djelatnost obavlja jednu ili više djelatnosti navedenih u Prilogu I. Direktivi 2013/36/EU. Za potrebe ovog članka smatra se da sekuritizacijski subjekti posebne namjene nisu uključeni u subjekte iz ove točke.”;

(c) u stavku 7. umeće se sljedeća točka (aa):

„(aa) izloženosti središnjim državama iz članka 10. stavka 1. točke (d);”;

(5) Članak 8. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. drugom podstavku točki (a) podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. izloženosti prema središnjim bankama iz članka 10. stavka 1. točaka (b) i (d);”;

(b) u stavku 3. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) uspostavom internih sustava i kontrola kako bi se funkciji za upravljanje likvidnošću osigurala učinkovita operativna kontrola za utrzivanje likvidne imovine u svakom trenutku tijekom razdoblja stresa u trajanju od 30 kalendarskih dana i pristup sredstvima za nepredviđene izdatke bez izravnog zadiranja u postojeće poslovne strategije ili strategije za upravljanje rizicima. Konkretno, imovina ne smije biti uključena u zaštitni sloj likvidnosti u slučaju kada bi njezinom monetizacijom bez zamjene tijekom razdoblja stresa u trajanju od 30 kalendarskih dana došlo do uklanjanja zaštite što bi stvorilo otvorenu rizičnu poziciju koja prelazi interna ograničenja kreditne institucije;”;

(6) Članak 10. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točki (b) podtočka iii. zamjenjuje se sljedećim:

„iii. rezerve koje kreditna institucija drži u središnjoj banci iz podtočaka i. ili ii. pod uvjetom da kreditna institucija smije u svakom trenutku povući takve rezerve u razdobljima stresa i pod uvjetom da su uvjeti takvog povlačenja određeni ugovorom između nadležnog tijela kreditne institucije i središnje banke u kojoj se rezerve drže ili primjenjivim propisima treće zemlje.

Za potrebe ove podtočke primjenjuje se sljedeće:

- ako rezerve drži društvo kći kreditne institucije, uvjeti povlačenja određeni su ugovorom između nadležnog tijela društva kćeri kreditne institucije iz države članice ili treće zemlje i središnje banke u kojoj se rezerve drže ili primjenjivim propisima treće zemlje, prema potrebi;
- ako rezerve drži podružnica, uvjeti povlačenja određeni su ugovorom između nadležnog tijela države članice ili treće zemlje u kojoj se podružnica nalazi i središnje banke u kojoj se rezerve drže ili primjenjivim propisima treće zemlje, prema potrebi;”;

(b) stavak 1. točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) sljedeća imovina:

- i. imovina koja predstavlja potraživanja od ili za koju jamče središnja država ili središnja banka treće zemlje kojoj odabrani VIPKR nije dodijelio kreditnu procjenu 1. stupnja kreditne kvalitete u skladu s člankom 114. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- ii. rezerve koje kreditna institucija drži u središnjoj banci iz podtočke i. pod uvjetom da kreditna institucija smije u svakom trenutku povući takve rezerve u razdobljima stresa i pod uvjetom da su uvjeti takvog povlačenja određeni ugovorom između nadležnih tijela te treće zemlje i središnje banke u kojoj se rezerve drže ili primjenjivim propisima te treće zemlje.

Za potrebe podtočke ii. primjenjuje se sljedeće:

- ako rezerve drži društvo kći kreditne institucije, uvjeti povlačenja određeni su ugovorom između nadležnog tijela društva kćeri kreditne institucije iz treće zemlje i središnje banke u kojoj se rezerve drže ili primjenjivim propisima treće zemlje;
- ako rezerve drži podružnica, uvjeti povlačenja određeni su ugovorom između nadležnog tijela treće zemlje u kojoj se podružnica nalazi i središnje banke u kojoj se rezerve drže ili primjenjivim propisima treće zemlje.

Ukupan iznos imovine iz prvog podstavka podtočaka i. i ii. izražene u određenoj valuti koju kreditna institucija može priznati kao imovinu prvog stupnja ne smije premašiti iznos neto likvidnosnih odljeva u razdoblju stresa kreditne institucije u toj istoj valuti.

Osim toga, ako je dio ili cjelokupna imovina iz prvog podstavka podtočaka i. i ii. izražena u valuti koja nije domaća valuta predmetne treće zemlje, kreditna institucija može priznati tu imovinu samo kao imovinu prvog stupnja do iznosa koji je jednak iznosu neto likvidnosnih odljeva u razdoblju stresa kreditne institucije u toj stranoj valuti koji odgovara djelatnostima kreditne institucije u nadležnosti u kojoj postoji izloženost likvidnosnom riziku;”;

(c) u stavku 1. točki (f) podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„izloženosti prema institucijama u skupu za pokriće ispunjavaju uvjete iz članka 129. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 ili, ako je nadležno tijelo odobrilo primjenu djelomičnog izuzeća iz članka 129. stavka 1. posljednjeg podstavka Uredbe (EU) br. 575/2013, uvjete iz tog podstavka;”;

(d) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Tržišna vrijednost pokrivenih obveznica iznimno visoke kvalitete iz stavka 1. točke (f) podliježe korektivnom faktoru od najmanje 7 %. Korektivni faktori ne primjenjuju se na vrijednost preostale imovine prvog stupnja, osim u slučajevima koji se odnose na dionice i udjele u CIU-ima iz članka 15. stavka 2. točaka (b) i (c).”;

(7) Članak 11. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točki (c) podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. izloženosti prema institucijama u skupu za pokriće ispunjavaju uvjete iz članka 129. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 ili, ako je nadležno tijelo odobrilo primjenu djelomičnog izuzeća iz članka 129. stavka 1. posljednjeg podstavka Uredbe (EU) br. 575/2013, uvjete iz tog podstavka;”;

(b) u stavku 1. točki (d) podtočka iv. zamjenjuje se sljedećim:

„iv. izloženosti prema institucijama u skupu za pokriće ispunjavaju uvjete iz članka 129. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 ili, ako je nadležno tijelo odobrilo primjenu djelomičnog izuzeća iz članka 129. stavka 1. posljednjeg podstavka Uredbe (EU) br. 575/2013, uvjete iz tog podstavka;”;

(8) Članak 13. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Izloženosti u obliku vrijednosnih papira osiguranih imovinom iz članka 12. stavka 1. točke (a) priznaju se kao sekuritizacije 2.B stupnja ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) dopušteno je oznaku „STS” odnosno „jednostavna, transparentna i standardizirana” ili oznaku koja se izravno ili neizravno odnosi na te pojmove upotrebljavati za sekuritizaciju u skladu s Uredbom (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća (*) te se tako i upotrebljava;

(b) ispunjeni su kriteriji iz ovog članka stavka 2. i stavaka od 10. do 13.

(*) Uredba (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi specifičnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju te o izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ i 2011/61/EU te uredba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/2012 (SL L 347, 28.12.2017., str. 35.);”;

(b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. točke (a) i (b) zamjenjuju se sljedećim:

(a) „odabrani VIPKR dodijelio je poziciji kreditnu procjenu 1. stupnja kreditne kvalitete u skladu s člankom 264. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili istovjetnog stupnja kreditne kvalitete u slučaju kratkoročne kreditne procjene;”

(b) „pozicija je u najvišoj nadređenoj tranši ili najvišim nadređenim tranšama sekuritizacije i u svakom trenutku ima najvišu razinu nadređenosti tijekom trajanja transakcije. U tu se svrhu smatra da je tranša najviše nadređena ako nakon dostave obavijest o izvršenju i, prema potrebi, obavijesti o ubrzanju plaćanja, tranša nije podređena drugim tranšama iste sekuritizacijske transakcije ili strukture u pogledu primljenih uplata glavnice i kamate, ne uzimajući u obzir dospjele iznose proizašle iz ugovora o kamatnim ili valutnim izvedenicama, dospjele naknade ili druga slična plaćanja u skladu s člankom 242. stavkom 6. Uredbe (EU) br. 575/2013;”;

ii. točke od (c) do (f) i točke od (h) do (k) brišu se;

iii. točka (g) mijenja se kako slijedi:

(a) uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„sekuritizacijska pozicija osigurana je skupom odnosnih izloženosti i te odnosne izloženosti pripadaju samo jednoj od sljedećih potkategorija ili se sastoje od kombinacije stambenih kredita iz podtočke i. i stambenih kredita iz podtočke ii.“;

(b) podtočka iv. zamjenjuje se sljedećim:

„iv. krediti i najmovi za kupnju automobila odobreni dužnicima ili najmoprimcima koji imaju poslovni nastan ili boravište u državi članici. U tu svrhu krediti i najmovi za kupnju automobila uključuju kredite ili najmove za financiranje motornih vozila ili prikolica kako su definirani u članku 3. točkama 11. i 12. Direktive 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*), traktora za poljoprivredu i šumarstvo iz Uredbe (EU) br. 167/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (**), motocikala na dva kotača i motornih tricikala iz Uredbe (EU) 168/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (***) ili vozila s gusjenicama iz članka 2. stavka 2. točke (c) Direktive 2007/46/EZ. Ti krediti i najmovi mogu uključivati dodatne proizvode osiguranja i usluga ili dodatne dijelove za vozila, a u slučaju najmova, preostalu vrijednost vozila danih u najam. Svi krediti i najmovi u skupu osiguravaju se prvorazrednim pravom na naplatu ili osiguranjem nad vozilom ili odgovarajućim jamstvom u korist SSPN-a, kao što je odredba o zadržavanju prava vlasništva;

(*) Direktiva 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (Okvirna direktiva) (SL L 263, 9.10.2007., str. 1.).

(**) Uredba (EU) br. 167/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. veljače 2013. o homologaciji i nadzoru tržišta poljoprivrednih i šumarskih vozila (SL L 60, 2.3.2013., str. 1.).

(***) Uredba (EU) br. 168/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2013. o homologaciji i nadzoru tržišta vozila na dva ili tri kotača i četverocikala (SL L 60, 2.3.2013., str. 52.).”;

(c) stavci od 3. do 9. brišu se;

(9) Članak 15. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) ako kreditna institucija nije upoznata s odnosnim izloženostima CIU-a, smatra se da CIU, za potrebe određivanja razine likvidnosti odnosno imovine i za potrebe određivanja odgovarajućeg korektivnog faktora za tu imovinu, ulaže u likvidnu imovinu, u najvećem iznosu u kojem mu je to dopušteno, istim rastućim redoslijedom kako je likvidna imovina raspoređena za potrebe stavka 2., počevši od imovine navedene u stavku 2. točki (h) i rastućim redoslijedom dok se ne dosegne najveći ukupni dopušteni iznos ulaganja.“;

(b) u stavku 4. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ispravnost izračuna koje provodi depozitar ili društvo za upravljanje CIU-om pri određivanju tržišne vrijednosti i korektivnih faktora za dionice ili jedinice u CIU-u potvrđuje vanjski revizor barem jednom godišnje.“;

(10) Članak 16. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 16.

Depoziti i drugi izvori financiranja u mrežama zadruga i institucionalnim sustavima zaštite

1. Ako kreditna institucija pripada institucionalnom sustavu zaštite vrste iz članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013, mreži koja bi se priznavala za izuzeće predviđeno u članku 10. navedene Uredbe ili mreži zadruga u državi članici, depoziti po viđenju koje kreditna institucija drži kod središnje institucije mogu se smatrati likvidnom imovinom osim ako ih središnja institucija koja prima depozite smatra operativnim depozitima. Ako se depoziti tretiraju kao likvidna imovina, oni se tretiraju u skladu s jednom od sljedećih odredbi:

- (a) ako je u skladu s nacionalnim pravom ili pravno obvezujućim dokumentima kojima se uređuje sustav ili mreža središnja institucija obvezna držati ili uložiti depozite u likvidnu imovinu određenog stupnja ili kategorije, depoziti se tretiraju kao likvidna imovina jednakog stupnja ili kategorije u skladu s ovom Uredbom;
- (b) ako središnja institucija nije obvezna držati ili ulagati depozite u likvidnu imovinu određenog stupnja ili kategorije, depoziti se tretiraju kao imovina 2.B stupnja u skladu s ovom Uredbom, a njihov preostali iznos podliježe minimalnom korektivnom faktoru od 25 %.

2. Ako u skladu s pravom države članice ili pravno obvezujućim dokumentima kojima se uređuju mreže ili sustavi opisani u stavku 1. kreditna institucija u roku od 30 kalendarskih dana ima pristup neiskorištenim izvorima likvidnosti iz središnje institucije ili druge institucije u istoj mreži ili sustavu, ti se izvori financiranja tretiraju kao imovina 2.B stupnja u mjeri u kojoj se ne osiguravaju likvidnom imovinom i u kojoj se ne tretiraju u skladu s odredbama članka 34. Minimalni korektivni faktor od 25 % primjenjuje se na neiskorišteni obvezujući iznos glavnice izvora likvidnosti.”;

(11) Članak 17. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Zahtjevi utvrđeni u stavku 1. primjenjuju se nakon prilagodbe za učinak koji na rezervu likvidne imovine imaju osigurano financiranje, transakcije osigurane kolateralom ili transakcije razmjene kolaterala u kojima se upotrebljava likvidna imovina na najmanje jednom dijelu transakcije ako te transakcije dospijevaju u roku od 30 kalendarskih dana, nakon odbitka primjenjivih korektivnih faktora i pod uvjetom da kreditna institucija postupa u skladu s operativnim zahtjevima iz članka 8.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak 4.:

„4. Nadležno tijelo može na pojedinačnoj osnovi u cijelosti ili djelomično izuzeti od primjene stavke 2. i 3. u vezi s jednom ili više transakcija osiguranog financiranja, transakcija osiguranih kolateralom ili transakcija razmjene kolaterala u kojima se upotrebljava likvidna imovina na najmanje jednom dijelu transakcije i koje dospijevaju u roku od 30 kalendarskih dana pod uvjetom da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) druga ugovorna strana u transakciji ili transakcijama je ESB ili središnja banka države članice;
- (b) postoje izvanredne okolnosti koje predstavljaju sistemski rizik za bankarski sektor jedne ili više država članica;
- (c) nadležno tijelo savjetovalo se sa središnjom bankom koja je druga ugovorna strana u transakciji ili transakcijama te sa ESB-om ako je središnja banka članica Eurosustava prije nego što je odobrilo primjenu izuzeća.”;

(c) dodaje se sljedeći stavak 5.:

„5. EBA mora do 19. studenoga 2020 Komisiji dostaviti izvješće o tehničkoj prikladnosti mehanizma realizacije transakcija iz stavaka od 2. do 4. te o tome postoji li vjerojatnost da bi ono moglo imati značajan negativan učinak na poslovanje i profil rizičnosti kreditnih institucija s poslovnim nastanom u Uniji, na stabilnost i uredno funkcioniranje financijskih tržišta, na gospodarstvo i prijenos monetarne politike na gospodarstvo. U tom se izvješću procjenjuje mogućnost promjene mehanizma realizacije transakcija iz stavaka od 2. do 4. te, ako ustanovi da postojeći mehanizam realizacije transakcija nije tehnički prikladan ili da ima negativan učinak, EBA bi trebala predložiti alternativna rješenja i evaluirati njihov učinak.

Komisija uzima u obzir EBA-ino izvješće iz prethodnog podstavka pri izradi svakog daljnjeg delegiranog akta na temelju ovlasti iz članka 460. Uredbe (EU) br. 575/2013.”;

(12) Članak 21. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 21.

Netiranje transakcija izvedenicama

1. Kreditne institucije izračunavaju likvidnosne odljeve i priljeve predviđene u razdoblju od 30 kalendarskih dana za ugovore navedene u Prilogu II. Uredbi (EU) br. 575/2013 i za kreditne izvedenice na neto osnovi po drugim ugovornim stranama, pod uvjetom da postoje dvostrani sporazumi o netiranju koji ispunjavaju uvjete iz članka 295. navedene Uredbe.

2. Odstupajući od stavka 1., kreditne institucije izračunavaju na neto osnovi novčane odljeve i priljeve koji proizlaze iz transakcija izvedenicama u stranoj valuti i uključuju potpunu razmjenu iznosa glavnice, što se izvodi istodobno (ili na isti dan), čak i ako te transakcije nisu obuhvaćene dvostranim sporazumom o netiranju.

3. Za potrebe ovog članka neto osnova umanjena je za kolateral koji će se dati ili primiti u sljedećih 30 kalendarskih dana. Međutim, u slučaju kolaterala koji će se dati ili primiti u sljedećih 30 kalendarskih dana smatra se da je neto osnova umanjena za taj kolateral samo ako su ispunjena oba sljedeća uvjeta:

- (a) kolateral, kad se primi, smatrat će se likvidnom imovinom u skladu s glavom II. ove Uredbe;
- (b) kreditna institucija imat će zakonsko pravo ponovno upotrijebiti kolateral, kad se on primi, te će za to biti operativno sposobna.”;

(13) Članak 22. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. točke (a) i (b) zamjenjuju se sljedećim:

„(a) trenutačno preostali dio stabilnih depozita stanovništva i drugih depozita stanovništva određenih u skladu s člancima 24. i 25.;

(b) trenutačno preostale iznose drugih obveza koje dospijevaju, čiju isplatu može zahtijevati izdavatelj ili pružatelj izvora financiranja ili koji podrazumijevaju očekivanje pružatelja financiranja da će kreditna institucija otplatiti obvezu u sljedećih 30 kalendarskih dana, kako je određeno u skladu s člancima 27., 28. i 31.a;”

(b) dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Izračun likvidnosnih odljeva u skladu sa stavkom 1. podliježe umanjenju za međuovisne priljeve koji je odobren u skladu s člankom 26.”;

(14) U članku 23. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Kreditne institucije redovito procjenjuju vjerojatnost i potencijalni obujam likvidnosnih odljeva tijekom 30 kalendarskih dana u vezi s proizvodima i uslugama koji nisu obuhvaćeni člancima od 27. do 31.a te koje one nude ili sponzoriraju ili za koje bi potencijalni kupci smatrali da su povezani s tim institucijama. Navedeni proizvodi ili usluge uključuju, ali nisu ograničeni na:

- (a) druge izvanbilančne obveze i obveze potencijalnog financiranja, uključujući neugovorene linije financiranja;
- (b) neiskorištene kredite i predujmove velikim klijentima;
- (c) hipoteke koje su ugovorene, ali nisu još korištene;
- (d) kreditne kartice;
- (e) prekoračenja po računima;
- (f) planirane odljeve povezane s obnavljanjem postojećih kredita stanovništvu i kredita velikim klijentima ili odobravanjem novih kredita stanovništvu i kredita velikim klijentima;
- (g) obveze povezane s izvedenicama osim ugovora navedenih u Prilogu II. Uredbi (EU) br. 575/2013 i kreditnih izvedenica;
- (h) izvanbilančne povezane proizvode s osnove financiranja trgovine.”;

(15) U članku 25. stavku 2. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) depozit je pohranjen na računu koji je isključivo dostupan putem interneta;”;

(16) Na kraju članka 26. dodaje se sljedeći stavak:

„Nadležna tijela izvješćuju EBA-u o institucijama koje mogu primijeniti umanjeње odljeva s međuovisnim priljevima na temelju ovog članka. EBA može zatražiti popratnu dokumentaciju.”;

(17) Članak 28. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Kreditne institucije obvezne su pomnožiti obveze koje dospijevaju u roku od 30 kalendarskih dana i koje proizlaze iz transakcija osiguranih kolateralom ili transakcija ovisnih o kretanju na tržištu kapitala kako su definirane u članku 192. točkama 2. i 3. Uredbe br. 575/2013 sa sljedećim postotcima:

- (a) 0 % ako su osigurane imovinom koja bi se, osim ako se upotrebljava kao kolateral za te transakcije, u skladu s člancima 7. i 10. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom bilo koje kategorije imovine prvog stupnja iz članka 10., osim pokrivenih obveznica iznimno visoke kvalitete iz članka 10. stavka 1. točke (f);
- (b) 7 % ako su osigurane imovinom koja bi se, osim ako se upotrebljava kao kolateral za te transakcije, u skladu s člancima 7. i 10. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom kategorije iz članka 10. stavka 1. točke (f);
- (c) 15 % ako su osigurane imovinom koja bi se, osim ako se upotrebljava kao kolateral za te transakcije, u skladu s člancima 7. i 11. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom bilo koje kategorije imovine 2.A stupnja iz članka 11.;
- (d) 25 % ako su osigurane imovinom koja bi se, osim ako se upotrebljava kao kolateral za te transakcije, u skladu s člancima 7. i 13. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom bilo koje kategorije imovine 2.B stupnja iz članka 13. stavka 2. točke (g) podtočaka i., ii. ili iv.;
- (e) 30 % ako su osigurane imovinom koja bi se, osim ako se upotrebljava kao kolateral za te transakcije, u skladu s člancima 7. i 12. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom kategorije imovine 2.B stupnja iz članka 12. stavka 1. točke (e);
- (f) 35 % ako su osigurane imovinom koja bi se, osim ako se upotrebljava kao kolateral za te transakcije, u skladu s člancima 7. i 13. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom bilo koje kategorije imovine 2.B stupnja iz članka 13. stavka 2. točke (g) podtočaka iii. ili v.;
- (g) 50 % ako su osigurane imovinom koja bi se, osim ako se upotrebljava kao kolateral za te transakcije, u skladu s člancima 7. i 12. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom bilo koje kategorije imovine 2.B stupnja iz članka 12. stavka 1. točaka (b), (c) ili (f);
- (h) s minimalnim korektivnim faktorom izraženim u postotku utvrđenim u skladu s člankom 15. stavcima 2. i 3. ove Uredbe ako su osigurane dionicama ili udjelima u CIU-ima koji bi se, osim ako se upotrebljavaju kao kolateral za te transakcije, u skladu s člancima 7. i 15. ove Uredbe smatrali likvidnom imovinom iste kategorije kao i odnosna likvidna imovina;
- (i) 100 % ako su osigurane imovinom koja nije obuhvaćena nijednom točkom od (a) do (h) ovog podstavka.

Odstupajući od prvog podstavka, ako je domaća središnja banka kreditne institucije druga ugovorna strana u transakciji osiguranoj kolateralom ili transakciji ovisnoj o kretanju na tržištu kapitala, stopa odljeva iznosi 0 %. Međutim, u slučajevima u kojima se transakcija izvršava preko podružnice sa središnjom bankom države članice ili treće zemlje u kojoj se podružnica nalazi, stopa odljeva od 0 % primjenjuje se samo ako podružnica ima isti pristup likvidnosti koju osigurava središnja banka, uključujući tijekom razdoblja stresa, kao i kreditne institucije osnovane u toj državi članici ili trećoj zemlji.

Odstupajući od prvog podstavka, kad je riječ o transakcijama osiguranima kolateralom ili transakcijama ovisnima o kretanju na tržištu kapitala za koje bi u skladu s tim prvim podstavkom stopa odljeva trebala biti veća od 25 %, stopa odljeva iznosi 25 % ako je druga ugovorna strana u transakciji prihvatljiva druga ugovorna strana.

4. Transakcije razmjene kolaterala i druge transakcije sličnog oblika koje dospijevaju tijekom sljedećih 30 kalendarskih dana, dovode do odljeva ako pozajmljena imovina podliježe na temelju poglavlja 2. nižem korektivnom faktoru nego imovina dana u zajam. Odljev se izračunava množenjem tržišne vrijednosti pozajmljene imovine s razlikom između stope odljeva primjenjive na imovinu danu u zajam i stope odljeva primjenjive na pozajmljenu imovinu određene u skladu sa stopama iz stavka 3. Za potrebe ovog izračuna korektivni faktor od 100 % primjenjuje se na imovinu koja se ne smatra likvidnom imovinom.

Odstupajući od prvog podstavka, ako je domaća središnja banka kreditne institucije druga ugovorna strana u transakciji razmjene kolaterala ili drugoj transakciji sličnog oblika, u tom slučaju stopa odljeva koja se primjenjuje na tržišnu vrijednost pozajmljene imovine iznosi 0 %. Međutim, u slučajevima kad se transakcija izvršava preko podružnice sa središnjom bankom države članice ili treće zemlje u kojoj se podružnica nalazi, stopa odljeva od 0 % primjenjuje se samo ako podružnica ima isti pristup likvidnosti koju osigurava središnja banka, uključujući tijekom razdoblja stresa, kao i kreditne institucije osnovane u toj državi članici ili trećoj zemlji.

Odstupajući od prvog podstavka, kad je riječ o transakcijama razmjene kolaterala ili drugim transakcijama sličnog oblika za koje bi u skladu s tim prvim podstavkom stopa odljeva trebala biti veća od 25 %, stopa odljeva koja se primjenjuje na tržišnu vrijednost pozajmljene imovine iznosi 25 % ako je druga ugovorna strana u transakciji prihvatljiva druga ugovorna strana.”;

(b) dodaju se sljedeći stavci 7., 8. i 9.:

„7. Za imovinu pozajmljenu bez osiguranja koja dospijeva u roku od sljedećih 30 kalendarskih dana pretpostavlja se da istječe u cijelosti, što dovodi do 100-postotnog odljeva likvidne imovine, osim ako je kreditna institucija vlasnik pozajmljene imovine i pozajmljena imovina nije dio zaštitnog sloja likvidnosti kreditne institucije.

8. Za potrebe ovog članka „domaća središnja banka” znači sljedeće:

- (a) bilo koja središnja banka Eurosustava ako je matična država članica kreditne institucije uvela euro kao svoju valutu;
- (b) nacionalna središnja banka matične države članice kreditne institucije ako ta država članica nije uvela euro kao svoju valutu;
- (c) središnja banka treće zemlje u kojoj je kreditna institucija osnovana.

9. Za potrebe ovog članka „prihvatljiva druga ugovorna strana” znači sljedeće:

- (a) središnja država, subjekt javnog sektora, jedinica područne (regionalne) ili lokalne samouprave matične države članice kreditne institucije;
- (b) središnja država, subjekt javnog sektora, jedinica područne (regionalne) ili lokalne samouprave države članice ili treće zemlje u kojoj je kreditna institucija osnovana kad je riječ o transakcijama koje izvršava ta kreditna institucija;
- (c) multilateralna razvojna banka.

Međutim, subjekti javnog sektora, jedinice područne (regionalne) ili lokalne samouprave smatraju se prihvatljivim drugim ugovornim stranama samo ako im se dodijeli ponder rizika od 20 % ili niži u skladu s člankom 115. ili 116. Uredbe (EU) br. 575/2013, prema potrebi.”;

(18) U članku 29. stavak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) pružatelj i primatelj likvidnosti imat će nizak profil likvidnosnog rizika nakon primjene niže stope odljeva koja se predlaže na temelju stavka 1. i primjene stope priljeva iz točke (c) tog stavka.”;

(b) točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) profil likvidnosnog rizika primatelja likvidnosti uzima se primjereno u obzir pri upravljanju likvidnosnim rizikom pružatelja likvidnosti.”;

(19) Članak 30. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci od 2. do 5. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Kreditna institucija izračunava dodatni odljev za sve sklopljene ugovore čiji ugovorni uvjeti dovode, u roku od 30 kalendarskih dana i nakon značajnog pogoršanja kreditne kvalitete kreditne institucije, do dodatnih likvidnosnih odljeva ili dodatnih potreba za kolateralom te o njemu obavješćuje nadležno tijelo. Kreditna institucija obavješćuje nadležno tijelo o tom odljevu najkasnije u trenutku dostavljanja izvješća u skladu s člankom 415. Uredbe (EU) br. 575/2013. Ako nadležno tijelo smatra da je taj odljev značajan u odnosu na potencijalne likvidnosne odljeve kreditne institucije, ono od kreditne institucije zahtijeva da doda dodatni odljev za te ugovore koji odgovara dodatnim potrebama za kolateralom ili novčanim odljevima koji proizlaze iz značajnog pogoršanja kreditne kvalitete kreditne institucije što odgovara smanjenju vanjske procjene kreditnog rizika za najmanje tri stupnja. Kreditna institucija primjenjuje stopu odljeva od 100 % na taj dodatni kolateral ili novčane odljeve. Kreditna institucija redovito preispituje razmjer tog značajnog pogoršanja u svjetlu onoga što je relevantno prema ugovorima koje je sklopila i o rezultatima svog preispitivanja obavješćuje nadležno tijelo.

3. Kreditna institucija dodaje dodatni odljev koji odgovara potrebama za kolateralom koje bi proizašle iz utjecaja negativne situacije na tržištu na transakcije izvedenicama ako je taj utjecaj značajan. Taj se izračun provodi u skladu s Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2017/208 (*).

4. Odljevi i priljevi predviđeni u razdoblju od 30 kalendarskih dana iz ugovora navedenih u Prilogu II. Uredbi (EU) br. 575/2013 i kreditnih izvedenica uzimaju se u obzir na neto osnovi u skladu s člankom 21. ove Uredbe. U slučaju neto odljeva kreditna institucija množi rezultat sa stopom odljeva od 100 %. Kreditne institucije iz tih izračuna isključuju likvidnosne zahtjeve koji su rezultat primjene stavaka 1., 2. i 3. ovog članka.

5. Ako kreditna institucija ima kratku poziciju koja je pokrivena neosiguranim pozajmljivanjem vrijednosnih papira, kreditna institucija dodaje dodatni odljev koji odgovara 100 % tržišne vrijednosti vrijednosnih papira ili druge imovine koja je predmet kratke prodaje osim ako ih je kreditna institucija pozajmila pod uvjetima koji zahtijevaju njihovo vraćanje tek nakon roka od 30 kalendarskih dana. Ako je kratka pozicija pokrivena osiguranom transakcijom financiranja vrijednosnim papirima, kreditna institucija obvezna je pretpostaviti da će se kratka pozicija zadržati tijekom cijelog razdoblja od 30 kalendarskih dana i da će primiti 0 % odljeva.

(*) Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/208 od 31. listopada 2016. o dopuni Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda za dodatne odljeve likvidnosti koji odgovaraju potrebama za kolateralom koje nastaju zbog utjecaja negativne situacije na tržištu na transakcije institucija s izvedenicama (SL L 33, 8.2.2017., str. 14).“;

(b) stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Depoziti primljeni kao kolateral ne smatraju se obvezama za potrebe članaka 24., 25., 27., 28. ili 31.a već prema potrebi podliježu odredbama stavaka od 1. do 6. ovog članka. Iznos primljene gotovine koji premašuje iznos gotovine primljene kao kolateral smatra se depozitom u skladu s člancima 24., 25., 27., 28. ili 31.a.“;

(c) stavak 11. briše se;

(d) stavak 12. zamjenjuje se sljedećim:

„12. U pogledu pružanja usluga glavnog brokera, ako kreditna institucija financira kratke prodaje jednog klijenta njihovim internim usklađivanjem s imovinom drugog klijenta i ta se imovina ne smatra likvidnom imovinom, te transakcije podliježu stopi odljeva od 50 % za potencijalnu obvezu.“;

(20) Članak 31. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Neiskorišteni obvezujući iznos likvidnosne linije koji je ponuđen SSPN-u kako bi se tom SSPN-u omogućila kupnja imovine osim vrijednosnih papira od klijenata koji nisu financijski klijenti množi se sa 10 % pod uvjetom da on premašuje iznos trenutačno kupljene imovine od klijenata i ako je najviši iznos koji se može povući ugovorno ograničen na iznos trenutačno kupljene imovine.“;

(b) u stavku 9. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Odstupajući od članka 32. stavka 3. točke (g), ako se navedeni promotivni krediti odobravaju preko druge kreditne institucije koja djeluje kao posrednik (prolazni krediti), kreditna institucija koja djeluje kao posrednik može primijeniti simetrične priljeve i odljeve. Ti priljevi i odljevi izračunavaju se tako da se na primljenu i odobrenu neiskorištenu obvezujuću kreditnu ili likvidnosnu liniju primjenjuje stopa koja je na tu liniju primjenjiva na temelju prvog podstavka ovog stavka i uz poštovanje uvjeta i zahtjeva koji se na nju primjenjuju na temelju ovog stavka.”;

(c) stavak 10. briše se;

(21) Umeće se sljedeći članak 31.a:

„Članak 31.a

Odljevi iz obveza koji nisu obuhvaćeni drugim odredbama ovog poglavlja

1. Kreditne institucije obvezne su pomnožiti sa stopom odljeva od 100 % sve obveze koje dospijevaju u roku od 30 kalendarskih dana, osim obveza iz članaka od 24. do 31.

2. Ako ukupni iznos svih ugovornih obveza u vezi s pružanjem financiranja nefinancijskim klijentima u roku od 30 kalendarskih dana, osim obveza iz članaka od 24. do 31., premašuje iznos priljeva od tih nefinancijskih klijenata izračunanih u skladu s člankom 32. stavkom 3. točkom (a), taj višak podliježe stopi odljeva od 100 %. Za potrebe ovog stavka nefinancijski klijenti uključuju, među ostalim, fizičke osobe, mala i srednja poduzeća, trgovačka društva, države, multilateralne razvojne banke i subjekte javnog sektora te ne uključuju financijske klijente i središnje banke.”;

(22) Članak 32. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Kreditne institucije primjenjuju stopu priljeva od 100 % na priljeve iz stavka 1., uključujući osobito sljedeće priljeve:

(a) novčana potraživanja od središnjih banaka i financijskih klijenata s preostalim rokom dospijeca od najviše 30 kalendarskih dana;

(b) novčana potraživanja od transakcija financiranja trgovine iz članka 162. stavka 3. drugog podstavka točke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 s preostalim rokom dospijeca od najviše 30 kalendarskih dana;

(c) novčana potraživanja iz naslova vrijednosnih papira koja dospijevaju u roku od 30 kalendarskih dana;

(d) novčana potraživanja iz naslova pozicija vlasničkih instrumenata koji su uključeni u glavne dioničke indekse, pod uvjetom da se likvidna imovina ne obračunava dvostruko. Navedena novčana potraživanja uključuju novčana potraživanja s ugovorenim dospijecom u roku od 30 kalendarskih dana, kao što su dividende u novcu iz tih glavnih indeksa i novac iz tih vlasničkih instrumenata koji su prodani, ali još nisu namireni, ako nisu priznata kao likvidna imovina u skladu s glavom II.

3. Odstupajući od stavka 2., priljevi utvrđeni u ovom stavku podliježu sljedećim zahtjevima:

(a) novčana potraživanja od nefinancijskih klijenata s preostalim rokom dospijeca od najviše 30 kalendarskih dana, osim novčanih potraživanja od tih klijenata od transakcija financiranja trgovine ili vrijednosnih papira koji dospijevaju, za potrebe plaćanja glavnice umanjuju se za 50 % njihove vrijednosti. Za potrebe ove točke izraz „nefinancijski klijenti” ima isto značenje kao u članku 31.a stavku 2. Međutim, kreditne institucije koje djeluju kao posrednici i koje su, kako se navodi u članku 31. stavku 9. drugom podstavku, dobile obvezu od kreditne institucije koju je osnovala i koju sponzorira središnja država ili jedinica područne (lokalne) samouprave barem jedne države članice kako bi mogle isplatiti promotivni kredit krajnjem primatelju ili su primile sličnu obvezu od multilateralne razvojne banke ili subjekta javnog sektora, mogu uzeti u obzir priljev do iznosa odljeva koji primjenjuju na odgovarajuću obvezu za odobravanje promotivnih kredita;

- (b) novčana potraživanja od transakcija osiguranih kolateralom i transakcija ovisnih o kretanju na tržištu kapitala, kako su definirane u članku 192. točkama 2. i 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, s preostalim rokom dospijeca od najviše 30 kalendarskih dana množe se sa:
- i. 0 % ako su osigurana imovinom koja bi se, neovisno o tome upotrebljava li se ponovno u drugoj transakciji, u skladu s člancima 7. i 10. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom bilo koje kategorije imovine prvog stupnja iz članka 10., osim pokrivenih obveznica iznimno visoke kvalitete iz članka 10. stavka 1. točke (f);
 - ii. 7 % ako su osigurana imovinom koja bi se, neovisno o tome upotrebljava li se ponovno u drugoj transakciji, u skladu s člancima 7. i 10. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom kategorije iz članka 10. stavka 1. točke (f);
 - iii. 15 % ako su osigurana imovinom koja bi se, neovisno o tome upotrebljava li se ponovno u drugoj transakciji, u skladu s člancima 7. i 11. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom bilo koje kategorije imovine 2.A stupnja iz članka 11.;
 - iv. 25 % ako su osigurana imovinom koja bi se, neovisno o tome upotrebljava li se ponovno u drugoj transakciji, u skladu s člancima 7. i 13. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom bilo koje kategorije imovine 2.B stupnja iz članka 13. stavka 2. točke (g) podtočaka i., ii. ili iv.;
 - v. 30 % ako su osigurana imovinom koja bi se, neovisno o tome upotrebljava li se ponovno u drugoj transakciji, u skladu s člancima 7. i 12. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom kategorije imovine 2.B stupnja iz članka 12. stavka 1. točke (e);
 - vi. 35 % ako su osigurana imovinom koja bi se, neovisno o tome upotrebljava li se ponovno u drugoj transakciji, u skladu s člancima 7. i 13. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom bilo koje kategorije imovine 2.B stupnja iz članka 13. stavka 2. točke (g) podtočaka iii. ili v.;
 - vii. 50 % ako su osigurana imovinom koja bi se, neovisno o tome upotrebljava li se ponovno u drugoj transakciji, u skladu s člancima 7. i 12. smatrala likvidnom imovinom bilo koje kategorije imovine 2.B stupnja iz članka 12. stavka 1. točaka (b), (c) ili (f);
 - viii. s minimalnim korektivnim faktorom izraženim u postotku utvrđenim u skladu s člankom 15. stavcima 2. i 3. ove Uredbe ako su osigurana imovinom koja bi se, neovisno o tome upotrebljava li se ponovno u drugoj transakciji, u skladu s člancima 7. i 15. ove Uredbe smatrala dionicama ili udjelima u CIU-ima iste kategorije kao i odnosna likvidna imovina;
 - ix. 100 % ako su osigurana imovinom koja nije obuhvaćena nijednom podtočkom od i. do viii. ove točke.
- Međutim, priljev nije priznat ako kreditna institucija upotrebljava kolateral za pokrivanje kratke pozicije u skladu s člankom 30. stavkom 5. drugom rečenicom;
- (c) novčana potraživanja iz naslova ugovornih maržnih kredita koji dospijevaju u sljedećih 30 kalendarskih dana za kolateral u obliku nelikvidne imovine mogu dobiti stopu priljeva od 50 %. Ti se priljevi mogu uzeti u obzir samo ako kreditna institucija ne upotrebljava kolateral koji je izvorno primila za kredite radi pokrića kratkih pozicija;
- (d) novčana potraživanja koja institucija koja duguje ta novčana potraživanja tretira u skladu s člankom 27., osim depozita pri središnjoj instituciji iz članka 27. stavka 3., množe se s odgovarajućom simetričnom stopom priljeva. Ako se odgovarajuća stopa ne može utvrditi, primjenjuje se stopa priljeva od 5 %;
- (e) transakcije razmjene kolaterala i druge transakcije sličnog oblika koje dospijevaju u roku od 30 kalendarskih dana dovode do priljeva ako imovina dana u zajam podliježe na temelju poglavlja 2. nižem korektivnom faktoru nego pozajmljena imovina. Priljev se izračunava množenjem tržišne vrijednosti imovine dane u zajam s razlikom između stope priljeva primjenjive na pozajmljenu imovinu i stope priljeva primjenjive na imovinu danu u zajam u skladu sa stopama utvrđenima u točki (b). Za potrebe ovog izračuna korektivni faktor od 100 % primjenjuje se na imovinu koja se ne smatra likvidnom imovinom;
- (f) ako se kolateral dobiven u obratnim repo transakcijama, transakcijama pozajmljivanja vrijednosnim papirima, transakcijama razmjene kolaterala ili drugim transakcijama sličnog oblika koje dospijevaju u roku od 30 kalendarskih dana, upotrebljava za pokriće kratkih pozicija koje se mogu produljiti i nakon 30 kalendarskih dana, kreditna institucija pretpostavlja da će se te obratne repo transakcije, transakcije pozajmljivanja vrijednosnim papirima, transakcije razmjene kolaterala ili druge transakcije obnoviti i da neće dovesti do priljeva novca koji odražavaju potrebu za daljnjim pokrićem kratke pozicije ili ponovnim otkupom relevantnih vrijednosnih papira. Kratke pozicije uključuju slučajeve u kojima je u usklađenoj

knjizi trgovanja kreditne institucije vrijednosni papir bio predmet kratke prodaje izravno kao dio strategije trgovanja ili zaštite od rizika i slučajeve u kojima je u usklađenoj knjizi trgovanja kreditna institucija uzela u zajam vrijednosni papir na određeno vrijeme i dala ga u zajam na duže vrijeme;

- (g) neiskorištene kreditne ili likvidnosne linije, uključujući neiskorištene obvezujuće likvidnosne linije od središnje banke, i sve druge primljene ugovorne obveze, osim onih iz članka 31. stavka 9. drugog podstavka i članka 34., ne uzimaju se u obzir kao priljev;
- (h) novčana potraživanja iz naslova vrijednosnih papira koje izdaje sama kreditna institucija ili sekuritizacijski subjekt posebne namjene s kojim je kreditna institucija usko povezana uzimaju se u obzir na neto osnovi sa stopom priljeva koja se primjenjuje na osnovi stope priljeva primjenjive na odnosnu imovinu u skladu s ovim člankom;
- (i) krediti s nedefiniranim ugovornim datumom dospijea uzimaju se u obzir u visini od 20 % stope priljeva, pod uvjetom da ugovor omogućava kreditnoj instituciji da odustane od ugovora ili zahtijeva plaćanje u roku od 30 kalendarskih dana.”;

(b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Odljevi i priljevi predviđeni u razdoblju od 30 kalendarskih dana iz ugovora navedenih u Prilogu II. Uredbi (EU) br. 575/2013 i kreditnih izvedenica izračunavaju se na neto osnovi u skladu s člankom 21. i množe se sa stopom priljeva od 100 % u slučaju neto priljeva.”;

(23) Članak 34. stavak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) pružatelj i primatelj likvidnosti imat će nizak profil likvidnosnog rizika nakon primjene više stope priljeva koja se predlaže u stavku 1. i primjene stope odljeva iz točke (c) tog stavka.”;

(b) točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) profil likvidnosnog rizika primatelja likvidnosti uzima se primjereno u obzir pri upravljanju likvidnosnim rizikom pružatelja likvidnosti.”;

(24) Prilog I. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Iznos „viška likvidne imovine”: taj iznos čine komponente definirane u nastavku:

- (a) prilagođeni iznos imovine prvog stupnja u obliku nepokrivenih obveznica koji je jednak vrijednosti cjelokupne likvidne imovine prvog stupnja nakon primjene korektivnih faktora, isključujući pokriveno obveznice prvog stupnja, koju bi kreditna institucija držala nakon realizacije transakcije osiguranog financiranja, transakcije osigurane kolateralom ili transakcije razmjene kolaterala koja dospijeva u roku od 30 kalendarskih dana od datuma izračuna i ako kreditna institucija i druga ugovorna strana razmjene likvidnu imovinu na najmanje jednom dijelu transakcije;
- (b) prilagođeni iznos pokrivenih obveznica prvog stupnja koji je jednak vrijednosti svih pokrivenih obveznica prvog stupnja nakon primjene korektivnih faktora koje bi kreditna institucija držala nakon realizacije transakcije osiguranog financiranja, transakcije osigurane kolateralom ili transakcije razmjene kolaterala koja dospijeva u roku od 30 kalendarskih dana od datuma izračuna i ako kreditna institucija i druga ugovorna strana razmjene likvidnu imovinu na najmanje jednom dijelu transakcije;
- (c) prilagođeni iznos imovine 2.A stupnja koji je jednak vrijednosti cjelokupne imovine 2.A stupnja nakon primjene korektivnih faktora koju bi kreditna institucija držala nakon realizacije transakcije osiguranog financiranja, transakcije osigurane kolateralom ili transakcije razmjene kolaterala koja dospijeva u roku od 30 kalendarskih dana od datuma izračuna i ako kreditna institucija i druga ugovorna strana razmjene likvidnu imovinu na najmanje jednom dijelu transakcije; i
- (d) prilagođeni iznos imovine 2.B stupnja koji je jednak vrijednosti cjelokupne imovine 2.B stupnja nakon primjene korektivnih faktora koju bi kreditna institucija držala nakon realizacije transakcije osiguranog financiranja, transakcije osigurane kolateralom ili transakcije razmjene kolaterala koja dospijeva u roku od 30 kalendarskih dana od datuma izračuna i ako kreditna institucija i druga ugovorna strana razmjene likvidnu imovinu na najmanje jednom dijelu transakcije.”;

(b) stavak 5. briše se.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 30. travnja 2020.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 13. srpnja 2018.

Za Komisiju
Predsjednik
Jean-Claude JUNCKER
